

The Study of Current State of English Language Additional Courses for English Program at Lower Secondary Level

Siriwat Khunmolee^{1*} and Ruedeerath Chusanachoti²

¹ Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University, Thailand

² Assistant Prof., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: siriwat.cee@gmail.com

ABSTRACT

This research aims to study the current state of English language additional courses for English program at lower secondary level. The objective is to provide insights into the course's features, strengths, and limitations through both quantitative and qualitative data collection methods. The sample consisted of 54 schools in Bangkok offering special English programs, with respondents including 47 school administrators, program coordinators, and teachers, as well as 389 Grade 9 students. Data collection methods consist of questionnaires and in-depth interviews. The data analysis employs statistical measures such as percentage, mean, and standard deviation. The study findings reveal that the English language additional course emphasizes a comprehensive development of language skills, including listening, speaking, reading, and writing. The course content becomes progressively challenging as students advance in grade level and is designed to remain relevant and modern, allowing students to apply their knowledge practically and integrate it effectively with other subjects. Teaching activities encourage active student participation through practical exercises such as group work, role-playing, and debates. Additionally, the teaching materials are diverse and modern, enhancing the students' learning experience. In terms of assessment, there is a strong emphasis on practical examinations, such as oral exams and role-playing, rather than traditional tests. Evaluation criteria are shared with students beforehand to allow them to plan their learning with clear objectives. Recommendations from this study suggest adding courses that emphasize real-life conversational skills, analytical thinking, and academic writing. It also suggests updating redundant courses to be more engaging and relevant to current needs, offering students greater choice to pursue courses aligned with their interests, and expanding courses that connect with specific professional fields.

Keywords: English Additional Courses Design, English Program, English Additional Courses

การศึกษาสภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ศิริวัฒน์ ชันโหมลี^{1*} และ ฤติรัตน์ ชุมนะโชติ²

¹ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเทศไทย

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: Siriwat.cee@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในปัจจุบัน เพื่อเป็นข้อมูลว่ามีสภาพปัจจุบัน ลักษณะ จุดเด่น หรือข้อจำกัดอย่างไร โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยโรงเรียนที่จัดโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร จำนวน 54 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าโครงการ หรือครูผู้สอน จำนวน 47 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 389 คน ซึ่งใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมฯ มุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างครอบคลุม โดยเนื้อหาของรายวิชามีความยากเพิ่มขึ้นตามระดับการศึกษาและทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและบูรณาการความรู้ร่วมกับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน ผ่านการฝึกปฏิบัติจริง เช่น การทำงานกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการโต้วาทิ อีกทั้งสื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัยและหลากหลาย เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ในด้านการประเมินผล เน้นการสอบแบบปฏิบัติจริง เช่น การสอบพูดและการแสดงบทบาทสมมติ มากกว่าการทำแบบทดสอบ และมีการแจ้งเกณฑ์การประเมินล่วงหน้าเพื่อให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยนี้คือ ควรเพิ่มรายวิชาที่เน้นทักษะการสนทนาในชีวิตจริง การคิดเชิงวิเคราะห์ และการเขียนเชิงวิชาการ รวมถึงการปรับปรุงรายวิชาที่ซ้ำซ้อนให้ทันสมัยและน่าสนใจยิ่งขึ้น ทั้งยังเสนอให้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนวิชาตามความสนใจและเพิ่มรายวิชาที่เชื่อมโยงกับสาขาวิชาชีพ

คำสำคัญ: การออกแบบรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม, ห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ, รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

© 2024 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

ในปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีจุดมุ่งหมายตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ นำความรู้ภาษาอังกฤษมาใช้แสวงหาความรู้และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษารวมทั้งมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) อย่างไรก็ตามกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ หรือ English Program ขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มากกว่าห้องเรียนปกติ คือมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาในระดับสากล และมีเป้าหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับการสื่อสาร คำนวณว่า หากความรู้เพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสามารถพัฒนาตนเองให้คิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) ซึ่งด้วยวัตถุประสงค์ที่มากขึ้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557, 2563) จึงนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาของ

สหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages หรือ CEFR) มากำหนดเป็นเป้าหมายในการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งในห้องเรียนปกติ และห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยกำหนดระดับ CEFR เป้าหมายให้ผู้เรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องมีความสามารถอย่างน้อยระดับ B1 ซึ่งสูงกว่าห้องเรียนปกติหนึ่งระดับ และกำหนดกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยปรับให้เข้ากับบริบท เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ การสื่อสารอย่างมีความหมาย และเน้นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาที่ดี (Cambridge ESOL, 2011) เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษมุ่งเน้นไปที่ทักษะและการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสากลตามวัตถุประสงค์

จากการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรในโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ หรือ English Program โดยระบุว่าการมีหลักสูตรที่ดีและชัดเจนเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพ มีกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรและความสามารถของผู้เรียน แต่ในปัจจุบันโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในกรุงเทพฯ มีการจัดรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเหมือนกันทั้งในห้องเรียนปกติและห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ แต่รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษมีมากกว่า โดยห้องเรียนปกติเรียนปีละ 1-2 รายวิชา ในขณะที่ห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเรียน 2-4 รายวิชา เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฟัง พูด หรือ การศึกษาต่อ อย่างไรก็ตาม หลักสูตรเพิ่มเติมในห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษของหลายโรงเรียนคล้ายกัน ขาดการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งพบปัญหาว่าโรงเรียนที่จัดโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษขาดการพัฒนาหลักสูตรอย่างจริงจัง โรงเรียนหลายแห่งมีการเลียนแบบหลักสูตรที่คล้ายคลึงกัน ขาดการพัฒนาวิชาหลัก (Concentration Subjects) และการพัฒนาวิชาเพิ่มเติม (Additional Subjects) ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่มีมากกว่าห้องเรียนปกติได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของพัชรภรณ์ ดวงชื่น (2564) ที่พบปัญหาว่าการกำหนดเป้าหมายรวมทั้งการวัดและประเมินผลของผู้เรียนไม่ชัดเจน ไม่มีการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษให้มีความเป็นมาตรฐานสากลตามกรอบ CEFR ผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ (จริญญา พงษ์สุทธิรักษ์, 2552) ประกอบกับการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ฐิติพงศ์ เกตุอมร (2561) และ Sinlapachai et al. (2016) พบว่าโครงสร้างของหลักสูตรที่มีเวลาไม่เพียงพอ รายวิชาที่จัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีน้อย ส่งผลให้ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ของผู้เรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ระดับชั้น ม.3 และ ม.6 ต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น มีค่าเฉลี่ยระดับ CEFR อยู่ในระดับ A2 บรรลุเป้าหมายตามระดับของห้องเรียนปกติแต่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายของโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ

ด้วยความเป็นมาและสภาพปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเป็นข้อมูลว่าในปัจจุบันมีลักษณะจุดเด่น หรือข้อจำกัด หรือความต้องการอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมสำหรับห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 ประชากร และผู้ให้ข้อมูล

ประชากรในการสำรวจ คือ โรงเรียนที่จัดโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 และ เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 54 แห่ง ซึ่งแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา หรือหัวหน้าโครงการ หรือครูผู้สอน หรือคณะกรรมการ/คณะทำงาน โรงเรียนละ 1 คน กำหนด 54 คน มีผู้ให้ข้อมูลตอบกลับแบบสอบถามจำนวน 47 คน (คิดเป็นร้อยละ 87.04)

2) นักเรียนในโครงการระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนละ 10 คน กำหนด 540 คน กำหนดจากสูตรของ Cochran (1977) ในกรณีไม่ทราบสัดส่วนของประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ต้องใช้อย่างน้อย 385 คน และผู้วิจัยกำหนดเพิ่มเป็น 540 คน เพื่อป้องกันการคลาดเคลื่อนของข้อมูลและการตอบกลับที่ไม่เพียงพอ ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลตอบกลับแบบสอบถามจำนวน 389 คน (คิดเป็นร้อยละ 72.04)

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ 1) ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) สภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ขอบข่ายของเนื้อหาของข้อคำถามมาจากการศึกษาวิเคราะห์กรอบ CEFR ระดับ B1 โดยเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติในปัจจุบัน ในองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1) ด้านวัตถุประสงค์รายวิชา 2) ด้านเนื้อหาในรายวิชาเพิ่มเติม 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติม 4) ด้านสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติม และ 5) ด้านการวัดและประเมินผลในรายวิชาเพิ่มเติม รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert's scale) 5 ระดับ และข้อคำถามเรียงลำดับอันดับของทักษะภาษาอังกฤษหรือด้านที่ถูกเน้นมากที่สุดใ้ในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเลือกตอบเรียงลำดับ 1-9 และ 3) ความคิดเห็น จุดเด่น หรือข้อจำกัด และข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form)

แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งจะคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งข้อคำถามที่สร้างขึ้นมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.0

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามผ่านแบบสอบถามออนไลน์ โดยขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์ จากนั้นนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูล

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการหา ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ซึ่งแปลผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.20-5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติมากที่สุด / เป็นจริงมากที่สุด
3.40-4.19	หมายถึง	มีการปฏิบัติมาก / เป็นจริงมาก
2.60-3.39	หมายถึง	มีการปฏิบัติปานกลาง / เป็นจริงปานกลาง
1.80-2.59	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อย / เป็นจริงน้อย
1.00-1.79	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด / เป็นจริงน้อยที่สุด

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึก คือ หัวหน้าโครงการ หรือครูผู้สอน หรือคณะกรรมการ/คณะทำงาน โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 และ เขต 2 จำนวน 10 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง จากหัวหน้าโครงการ หรือครูผู้สอน หรือคณะกรรมการ/คณะทำงาน โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ที่ได้ตอบแบบสอบถามสภาพปัจจุบันฯ จากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ที่มีประสบการณ์ ในโครงการไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันของหลักสูตร รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมสำหรับโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแบบสัมภาษณ์แบบ กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured) ข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Form) วัตถุประสงค์เพื่อสัมภาษณ์ประเด็น ความคิดเห็น จุดเด่น หรือข้อจำกัด และข้อเสนอแนะของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมสำหรับโครงการห้องเรียน พิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อ ตรวจสอบความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) และความ เหมาะสมของภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งจะคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ปรับปรุงตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งข้อคำถามที่สร้างขึ้นมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.0

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ในรูปแบบออนไลน์ และลงพื้นที่สัมภาษณ์

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Thematical Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบหลักสูตรรายวิชา โดยมุ่งเน้นที่การจัดเนื้อหา แยกเฉพาะตามลำดับก่อนหลังของเนื้อหาและความซับซ้อนของวิชา ซึ่งมีเนื้อหาสาระและความรู้ในสาขาต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน เพื่อพัฒนาผู้เรียนในมุมเฉพาะทางตามโครงสร้างของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร แม้เนื้อหาแต่ละส่วนอาจไม่มีความเชื่อมโยงกัน โดยตรง แต่การจัดองค์ประกอบของหลักสูตรให้สอดคล้อง เหมาะสม และสัมพันธ์กันเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยให้หลักสูตร มีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ โดยใช้แนวคิดการออกแบบหลักสูตรตามองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) จุดหมาย เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ 2) เนื้อหา 3) กิจกรรมการเรียนการสอน 4) สื่อการเรียนการสอน และ 5) การวัดและประเมินผล (Ornstein & Hunkins, 2018; Pratt, 1980; Taba, 1962; Zais, 1976; กาญจนา เรื่องอำพันรุ, 2563; ชาติชาย ม่วงปฐุม, 2557; อารัง บัวศรี, 2542) เพื่อให้ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสม สอดคล้อง และต่อเนื่องกันอย่างชัดเจน

ตามทฤษฎีการออกแบบหลักสูตร (Curriculum Design Theory) ของ McTighe & Wiggins (2005) หลักสูตรที่มี ประสิทธิภาพควรมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ต้องการ (Backward Design) โดยเริ่มต้นจากการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน จากนั้นจัดทำเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกัน ซึ่งหลักสูตรที่ได้รับการออกแบบอย่าง เหมาะสมและมีความชัดเจนในแต่ละองค์ประกอบ จะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนและความสำเร็จ ของผู้เรียนในระยะยาว ประกอบกับ Common European Framework of Reference for Languages หรือ CEFR ระดับ B1 (Council of Europe, 2020) ซึ่งเป็นระดับเป้าหมายของนักเรียนเมื่อจบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โครงการ ห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นกรอบในการศึกษาสภาพปัจจุบันการออกแบบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม สำหรับห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. สภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1 สภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันของรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมฯ

สภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมฯ	ระดับการปฏิบัติ		
	M	SD	แปลผล
ด้านวัตถุประสงค์รายวิชา			
1. รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางภาษาครบทุกทักษะ เช่น รายวิชาการฟัง รายวิชาการพูด รายวิชาการอ่าน รายวิชาการเขียน ฯลฯ	4.00	.855	มาก
2. รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	3.99	.795	มาก
3. รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมมีวัตถุประสงค์สอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียน	3.39	1.107	ปานกลาง
4. มีรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมที่มุ่งเน้นการบูรณาการภาษากับศาสตร์อื่นเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน เช่น ธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ วัฒนธรรม ฯลฯ	3.16	1.053	ปานกลาง
ด้านเนื้อหาในรายวิชาเพิ่มเติม			
5. มีการจัดเรียงเนื้อหาตามลำดับความยาก ง่ายตามระดับชั้น	4.09	.918	มาก
6. เนื้อหาและภาษามีความทันสมัย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้	3.70	.900	มาก
7. เนื้อหามีความแตกต่างจากเนื้อหาในรายวิชาพื้นฐานอย่างชัดเจน	3.55	.978	มาก
8. มีการเชื่อมโยงเนื้อหากับวิชาอื่น ๆ ในชั้นเรียน เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์	3.11	1.141	ปานกลาง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติม			
9. มีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติทั้งแบบกลุ่ม แบบคู่ และแบบเดี่ยว	4.06	.814	มาก
10. มีกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3.88	.775	มาก
11. มีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหา โดยมีการบูรณาการทักษะการคิด ทักษะการใช้เทคโนโลยี ในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.88	.763	มาก
12. มีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	3.81	.805	มาก
ด้านสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติม			
13. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีและง่ายขึ้น	3.96	.776	มาก
14. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา และเรื่องที่เรียน	3.88	.793	มาก
15. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย	3.83	.820	มาก
16. สื่อการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมมีความทันสมัย น่าสนใจ	3.78	.806	มาก
ด้านการวัดและประเมินผลในรายวิชาเพิ่มเติม			
17. นักเรียนทราบเกณฑ์การประเมินก่อน และสามารถวางแผนในการเรียน เพื่อให้ได้คะแนนในระดับที่พึงพอใจได้	4.05	.889	มาก
18. เนื้อหาที่ใช้ในการสอบ สอดคล้องกับเนื้อหาในชั้นเรียน	4.00	.764	มาก
19. ในการสอบนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ใช้ภาษาจริงมากกว่าการสอบด้วยแบบทดสอบ เช่น การสอบพูดหน้าชั้นเรียนหรือแสดงบทบาทสมมติ หรือสอบสัมภาษณ์ ฯลฯ	3.92	.843	มาก
20. การสอบเน้นการวัดและประเมินผลโดยการให้ห้องจำและทำแบบทดสอบ	3.82	.900	มาก

จากตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมฯ ด้านวัตถุประสงค์รายวิชา พบว่ารายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางภาษาครบทุกทักษะ เช่น รายวิชาการฟัง รายวิชาการพูด รายวิชาการ

อ่าน รายวิชาการเขียน ฯลฯ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมมีวัตถุประสงค์สอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 อยู่ในระดับปานกลาง และมีรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมที่มุ่งเน้นการบูรณาการภาษากับศาสตร์อื่นเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน เช่น ธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ วัฒนธรรม ฯลฯ มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

เมื่อพิจารณาด้านเนื้อหาในรายวิชา พบว่า มีการจัดเรียงเนื้อหาตามลำดับความยาก ง่ายตามระดับชั้น มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เนื้อหาและภาษามีความทันสมัย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 อยู่ในระดับมาก เนื้อหามีความแตกต่างจากเนื้อหาในรายวิชาพื้นฐานอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 อยู่ในระดับมาก และมีการเชื่อมโยงเนื้อหากับวิชาอื่น ๆ ในชั้นเรียน เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติม พบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติทั้งแบบกลุ่ม แบบคู่ และแบบเดี่ยว มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 รองลงมาคือ มีกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมกับการเรียนการสอน และ มีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหา โดยมีการบูรณาการทักษะการคิด ทักษะการใช้เทคโนโลยี ในกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.88และ มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาด้านสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติม พบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยสื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีและง่ายขึ้น มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมาคือ สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา และเรื่องที่เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และ สื่อการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมมีความทันสมัย น่าสนใจ มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาด้านการวัดและประเมินผลในรายวิชาเพิ่มเติม พบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนทราบเกณฑ์การประเมินก่อน และสามารถวางแผนในการเรียน เพื่อให้ได้คะแนนในระดับที่พึงพอใจได้ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ เนื้อหาที่ใช้ในการสอบ สอดคล้องกับเนื้อหาในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ในช่วงการสอบนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ได้ใช้ภาษาจริงมากกว่าการสอบด้วยข้อสอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และการสอบเน้นการวัดและประเมินผลโดยการให้ท่องจำและทำแบบทดสอบ มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ตามลำดับ

1.2 อันดับของทักษะภาษาอังกฤษหรือด้านที่ถูกเน้นมากที่สุดในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอันดับของทักษะภาษาอังกฤษหรือด้านที่ถูกเน้นมากที่สุดในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ทักษะ/ด้าน	(n=436)		
	M	SD	อันดับ
ทักษะการฟัง	7.567	1.372	1
ทักษะการพูด	7.255	1.410	3
ทักษะการอ่าน	7.271	1.337	2
ทักษะการเขียน	6.330	1.377	4
ไวยากรณ์	5.434	1.859	5
การแปล	4.624	1.392	6

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอันดับของทักษะภาษาอังกฤษหรือด้านที่ถูกเน้นมากที่สุดในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ต่อ)

ทักษะ/ด้าน	(n=436)		
	M	SD	อันดับ
ธุรกิจ	2.890	1.058	7
วัฒนธรรม	2.454	1.051	8
อื่น ๆ	1.177	.624	9

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการฟัง เป็นทักษะภาษาอังกฤษหรือด้านที่ถูกเน้นมากที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่ง ($M=7.567$, $SD=1.372$) รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน ($M=7.271$, $SD=1.410$) ทักษะการพูด ($M=7.255$, $SD=1.337$) ทักษะการเขียน ($M=6.330$, $SD=1.377$) ไวยากรณ์ ($M=5.434$, $SD=1.859$) การแปล ($M=4.624$, $SD=1.392$) ธุรกิจ ($M=2.890$, $SD=1.058$) วัฒนธรรม ($M=2.454$, $SD=1.051$) และอื่น ๆ ($M=1.177$, $SD=.624$) ตามลำดับ

ทักษะหรือด้านอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุ คือ การบริการ การท่องเที่ยว กฎหมาย การนำเสนอ งาน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วรรณกรรม การร้องเพลง และการแสดง

1.3 ความคิดเห็น จุดเด่น หรือข้อจำกัด และข้อเสนอแนะจำแนกเป็นประเด็นได้ดังนี้

1) วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมที่ได้รับการระบุว่ามีความน่าสนใจต่อผู้เรียน เช่น วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ต่อเน้นการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการศึกษาระดับที่สูงขึ้น วิชาการพูดเชิงวิชาการส่งเสริมการพัฒนาการคิดเชิงระบบและการถ่ายทอดความคิดอย่างมีเหตุผล ส่วนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูดเน้นการพัฒนาการใช้ภาษาในบริบทชีวิตประจำวัน สำหรับวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะทาง เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษสำหรับโครงการงานช่วยส่งเสริมทักษะการคิด วิเคราะห์ และการนำเสนออย่างเป็นระบบ รวมถึงการทำงานร่วมกัน วิชาการเขียนความเรียงและการเขียนเชิงวิชาการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการอย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ วิชาการออกเสียงภาษาอังกฤษ วิชาวัฒนธรรมกับภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการแสดง วิชาการอ่านสื่อภาษาอังกฤษและการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ วิชาภาษาอังกฤษกับเศรษฐศาสตร์

2) วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมที่ถูกมองว่าเป็นปัญหาหรือมีความน่าสนใจน้อยที่สุด ได้แก่ วิชาฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งมีเนื้อหาซ้ำซ้อนทุกภาคเรียนและรูปแบบการสอนไม่น่าสนใจทำให้นักเรียนเบื่อ

3) ความคิดเห็นในการปรับปรุงวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ควรมีการปรับเปลี่ยนดังนี้

3.1) ยกเลิกวิชาที่ซ้ำซ้อน เช่น วิชาฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อการสื่อสาร ที่แม้จะมีการเพิ่มความยากแต่ยังขาดความหลากหลายและไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

3.2) เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษผ่านเนื้อหาและความรู้รอบตัว เช่น ความบันเทิง ข่าวสาร หรือความรู้รอบตัวที่เป็นประโยชน์

3.3) เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษเชื่อมโยงกับวิชาอื่น เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือธุรกิจศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการศึกษาขั้นสูงและวิชาชีพได้

3.4) เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน เช่น การบริการ การท่องเที่ยว การโรงแรม และการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการทำงาน

3.5) เพิ่มวิชาที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอย่างอิสระ ผ่านกิจกรรมโครงการ การคิดวิเคราะห์ และการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีดังนี้

4.1) ปัญหาความซ้ำซ้อนของเนื้อหา หลายรายวิชามีเนื้อหาที่คล้ายคลึงกัน แม้จะเพิ่มความยากขึ้นแต่ยังขาดความเฉพาะเจาะจงในการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ

4.2) แนะนำการปูพื้นฐานฟังและพูดกับครูชาวต่างชาติ ผู้เรียนต้องการพัฒนาทักษะการฟังและพูดจากเจ้าของภาษาเพื่อเสริมพื้นฐานที่มั่นคง

4.3) สื่อการสอนไม่น่าสนใจ สื่อการเรียนที่น่าเบื่อส่งผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้

4.4) เปิดโอกาสให้เลือกวิชาตามความสนใจ เสนอให้วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเป็นวิชาเลือกเสรีแทนวิชาบังคับ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเลือกเรียนตามความสนใจและความถนัดของตนเอง

2. การวิเคราะห์ประเด็นความคิดเห็นสภาพปัจจุบัน จุดเด่น หรือข้อจำกัด และข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกหัวหน้าโครงการ คณะกรรมการ และคณะทำงานโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษจำนวน 10 คน พบว่าเนื้อหาที่ได้รับสามารถจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1) ด้านวัตถุประสงค์รายวิชา มีประเด็นดังนี้

- ความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ครูหลายท่านเห็นพ้องว่าหลักสูตรปัจจุบันสอดคล้องกับความต้องการพื้นฐานของนักเรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ควรเพิ่มการเน้นทักษะการสนทนาในบริบทที่แท้จริง เช่น การสนทนาชีวิตประจำวัน การเตรียมตัวเพื่อการศึกษาต่อ และสถานการณ์จำลองในวิชาชีพ เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ใช้งานได้จริง

- วัตถุประสงค์เพิ่มเติมที่ควรเน้นจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและประสบการณ์ที่ผ่านมา ครูแนะนำว่า ควรเสริมวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ โดยเน้นการฝึกฝนในสถานการณ์การแก้ปัญหา รวมถึงทักษะการแปลและการย่อความ เนื่องจากนักเรียนหลายคนยังขาดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นที่มีเหตุผลและสนับสนุนด้วยหลักฐาน

2) ด้านเนื้อหาในรายวิชาเพิ่มเติม มีประเด็นดังนี้

- เนื้อหาที่ควรลดหรือเพิ่มเติมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ครูหลายท่านแนะนำว่า เนื้อหาทางไวยากรณ์ขั้นสูงบางส่วนอาจลดลงได้และควรเพิ่มเนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อการเตรียมสู่อาชีพต่าง ๆ โดยควรนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาในวิชาชีพเฉพาะ เช่น การสื่อสารในที่ทำงาน การเขียนอีเมลแบบมืออาชีพ และการเจรจาทางธุรกิจ นอกจากนี้ ครูยังเห็นว่าควรเสริมเนื้อหาด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมให้ชัดเจนมากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจวิธีการสื่อสารกับผู้คนจากประเทศต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติม มีประเด็นดังนี้

- กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ควรเน้นเป็นพิเศษเพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน ครูทุกท่านแนะนำให้เพิ่มกิจกรรมที่เน้นการฝึกปฏิบัติ เช่น การเล่นบทบาทสมมติ (Role-Playing) การโต้เถียง (Debate) และการนำเสนอโครงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการทำโครงการที่นักเรียนสามารถวางแผนและปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม

4) ด้านสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติม มีประเด็นดังนี้

- ความครอบคลุมของสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ครูหลายท่านเสนอให้เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น การจัดทัศนศึกษาหรือกิจกรรมไปต่างประเทศ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกภาษาในสภาพแวดล้อมจริง โดยหากไม่สามารถไปต่างประเทศได้ ควรจัดกิจกรรมเข้าค่ายภาษาในประเทศ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนและมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีส่วนร่วม

5) ด้านการวัดและประเมินผลในรายวิชาเพิ่มเติม มีประเด็นดังนี้

- วิธีการหรือนวัตกรรมในการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เหมาะสมกับการประเมินนักเรียนในโครงการ ครูแนะนำว่าการประเมินนักเรียนควรครอบคลุมถึงการทดสอบมาตรฐานสากล เช่น IELTS TOEFL TOEIC และการวัดระดับภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ นอกจากนี้ ครูยังเสนอให้ใช้การทดสอบเหล่านี้เป็นเกณฑ์ในการวางแผนพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าหลักสูตรดังกล่าวมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนในทุกด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเนื้อหาของรายวิชามีการปรับเพิ่มความยากตามระดับชั้นเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และมุ่งเน้นการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รวมถึงการเชื่อมโยงกับวิชาอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหลักสูตรจะมีจุดเด่นหลายประการ แต่ก็ยังพบข้อจำกัดบางประการ เช่น เนื้อหาซ้ำซ้อน ขาดความหลากหลาย และยังขาดการบูรณาการกับสถานการณ์ในบริบทปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพ (McTighe & Wiggins, 2005; Montalto et al., 2016)

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับ B1 ตามกรอบ CEFR เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (Council of Europe, 2020) พบว่าผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองเป้าหมายดังกล่าวได้อย่างเต็มที่ แม้ว่าการจัดการเรียนการสอนจะมีรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะ เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติ การโต้ว่าที และการทำโครงการ แต่การจัดกิจกรรมเหล่านี้ยังขาดความต่อเนื่องและการบูรณาการกับเป้าหมายที่ชัดเจน นอกจากนี้ เนื้อหาของรายวิชาบางส่วนยังไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้มากพอ เนื่องจากมีความซ้ำซ้อนกับรายวิชาในห้องเรียนปกติ (Montalto et al., 2016).

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมสำหรับห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษสามารถดำเนินการตามแนวคิดการออกแบบหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์ (Backward Design) ของ McTighe & Wiggins (2005) ซึ่งเน้นการเริ่มต้นจากการกำหนดผลลัพธ์ที่ต้องการ เช่น การพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถภาษาอังกฤษระดับสากล จากนั้นจึงออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลที่สอดคล้องกับเป้าหมาย เช่น การเพิ่มรายวิชาที่เชื่อมโยงภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ เช่น การอ่านบทความทางวิทยาศาสตร์ การเขียนรายงานธุรกิจ หรือการนำเสนอโครงการทางคณิตศาสตร์ นอกจากนี้ สอดคล้องกับข้อเสนอจากการศึกษาของธีรชัย เนตรนอมศักดิ์ และคณะ (2561) ที่ได้แนะนำให้การประเมินผลควรปรับเปลี่ยนให้ใช้มาตรฐานสากล เช่น การสอบ CEFR IELTS หรือ TOEFL เพื่อให้ให้นักเรียนมีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะของตนเอง และสามารถนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพได้จริง (Cambridge ESOL, 2011) ในด้านเนื้อหาสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับแนวคิด Content and Language Integrated Learning (CLIL) ซึ่งเป็นการบูรณาการภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย (Montalto et al., 2016) เช่น การใช้ภาษาอังกฤษในโครงการวิทยาศาสตร์ หรือการสื่อสารในสถานการณ์จำลองทางธุรกิจ การจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้ไม่เพียงช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะภาษาได้ดีขึ้น แต่ยังเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ อีกด้วย

นอกจากนี้ควรเพิ่มความหลากหลายและลดความซ้ำซ้อน โดยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สามารถนำมาบูรณาการร่วมกันมากขึ้น ปรับเปลี่ยนให้มีลักษณะเฉพาะเจาะจง เช่น การเขียนอีเมลในบริบทวิชาชีพ การสื่อสารทางธุรกิจ หรือการอภิปรายในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสังคมและเทคโนโลยี ทั้งนี้การจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น ค่ายภาษาอังกฤษ ทัศนศึกษา หรือการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง จะช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ และช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริงมากขึ้น (Ornstein & Hunkins, 2018) ซึ่งจะช่วยให้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากห้องเรียนปกติ และตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่ต้องการยกระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียนในระดับสากลได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ ควรดำเนินการโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีเป้าหมายที่ชัดเจนในทักษะที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะที่สามารถใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและในการทำงาน (Areerug Mejang & Wannaprapha Suksawas, 2023) และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มที่ เพื่อสร้างหลักสูตรรายวิชาที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเป้าหมายของโครงการในระยะยาว

องค์ความรู้ใหม่

จากงานวิจัยนี้ หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมสำหรับห้องเรียนพิเศษควรมีลักษณะที่แตกต่างจากห้องเรียนปกติอย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะและเป้าหมายทางภาษาระดับสากลที่ยกระดับความสามารถของผู้เรียนได้ดีขึ้น ดังนี้

1. เน้นทักษะภาษาอังกฤษครบทุกด้านด้วยความเข้มข้น ในห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมควรพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทุกด้าน ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ด้วยความเข้มข้นมากกว่าห้องเรียนปกติ โดยควรมีรายวิชาเฉพาะ เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวัน การเขียนเชิงวิชาการ และการพูดในบริบทวิชาชีพ เพื่อสร้างทักษะที่ลึกซึ้งและใช้งานได้จริงในบริบทที่หลากหลาย เพราะนักเรียนในห้องเรียนพิเศษมักมีเป้าหมายการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือการทำงานในบริบทที่ต้องการความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

2. บูรณาการภาษาอังกฤษกับเนื้อหาวิชาอื่น เนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมควรบูรณาการภาษาอังกฤษเข้ากับวิชาอื่น เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ เพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้และทักษะทางภาษาเข้ากับบริบทการเรียนรู้ในโลกจริง ตัวอย่างเช่น การใช้ภาษาอังกฤษในโครงงานทางวิทยาศาสตร์หรือการอ่านบทความวิจัยภาษาอังกฤษ การออกแบบเช่นนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้แบบสหวิทยาการ

3. เนื้อหาและกิจกรรมที่หลากหลายและทันสมัย รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษควรมีเนื้อหาและกิจกรรมที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ เช่น การโต้วาที การนำเสนอผลงาน การเจรจาในธุรกิจ หรือการเขียนอีเมลในบริบทวิชาชีพ เพราะนักเรียนในห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษมักมาจากพื้นฐานที่หลากหลาย การมีรายวิชาที่เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนตามความสนใจจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้และทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะได้อย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งต่อยอดการเลือกแผนการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

4. การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล การประเมินผลในห้องเรียนพิเศษควรเน้นการปฏิบัติจริง เช่น การสอบพูด การแสดงบทบาทสมมติ และการสอบที่ใช้มาตรฐานสากล เช่น CEFR IELTS TOEFL หรือ TOEIC ซึ่งช่วยให้ผลการประเมินมีความชัดเจนและนำไปใช้งานได้จริง เพราะการประเมินที่ได้มาตรฐานจะช่วยวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพในอนาคต

5. การลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา เนื้อหาในรายวิชาควรมีความแตกต่างจากห้องเรียนปกติอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในรายวิชาที่มีการฟัง พูด อ่าน เขียน ที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนในทุกภาคเรียน การลดความซ้ำซ้อนจะช่วยเพิ่มเวลาให้สามารถออกแบบรายวิชาที่มุ่งเน้นความรู้เฉพาะด้านหรือการเรียนรู้ในบริบทใหม่ ๆ เช่น การสื่อสารในที่ทำงาน หรือการแปลในบริบทวิชาชีพ เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ที่หลากหลายและตรงกับความต้องการในชีวิตจริงมากขึ้น

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในปัจจุบันออกแบบมาเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษครบทุกด้าน ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเน้นการใช้งานในชีวิตจริง และมีความสอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียนในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ หลักสูตรยังมีการบูรณาการกับศาสตร์อื่น ๆ เช่น ธุรกิจ วัฒนธรรม และเศรษฐศาสตร์ แต่ยังไม่ครอบคลุมมากนักด้านเนื้อหา มีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสม และปรับให้ทันสมัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม ความเชื่อมโยงของเนื้อหาวิชาอื่นยังมีไม่มากนัก

กิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ผ่านกิจกรรมกลุ่ม คู่ และเดี่ยว อีกทั้งส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา แต่กิจกรรมบางส่วน เช่น การฝึกภาษาในชีวิตประจำวัน ยังมีน้อยเกินไป ด้านสื่อการสอนมีความหลากหลายและช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดี แต่ยังขาดความทันสมัยในบางส่วน และการวัดและ

ประเมินผลเน้นให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์ล่วงหน้าและใช้วิธีประเมินที่ครอบคลุม เช่น การปฏิบัติจริงและการสอบที่เน้นความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม การประเมินยังให้ความสำคัญกับการท่องจำในบางส่วน

2. อันดับของทักษะภาษาอังกฤษที่เน้นมากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการฟังถูกเน้นมากที่สุด รองลงมาคือทักษะการอ่าน การพูด และการเขียนตามลำดับ ทักษะอื่น ๆ เช่น การแปล ธุรกิจ และวัฒนธรรม ถูกเน้นน้อยลง

3. ความคิดเห็น จุดเด่น หรือข้อจำกัด และข้อเสนอแนะ ผลการวิจัยพบว่า ผลจากการวิจัยพบว่า หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมควรเพิ่มรายวิชาที่มุ่งเน้นทักษะการสนทนาในชีวิตจริง การคิดเชิงวิเคราะห์และการตัดสินใจ รวมถึงทักษะการเขียนเชิงวิชาการ โดยเฉพาะรายวิชาฟัง พูด อ่าน เขียน ที่มีเนื้อหาซับซ้อนทุกภาคเรียน ควรได้รับการปรับปรุงให้มีความน่าสนใจและสอดคล้องกับยุคสมัยมากขึ้น นอกจากนี้ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งควรเพิ่มรายวิชาที่เชื่อมโยงกับสาขาวิชาชีพ ซึ่งจะช่วยให้แก่นักเรียนมีพื้นฐานที่ดีในการทำงานจริงในอนาคต

ในส่วนของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน โดยเสริมทักษะการสนทนาและการคิดวิเคราะห์ในบริบทของชีวิตจริง และลดเนื้อหาทางไวยากรณ์ขั้นสูงที่อาจไม่จำเป็นในระดับนี้ รวมถึงเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานในชีวิตประจำวันและการทำงานจริง

การจัดกิจกรรมควรเน้นการปฏิบัติจริง เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติและการโต้เถียง อีกทั้งควรจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น ทัศนศึกษาหรือค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษา

ในการประเมินผลการเรียน ควรนำมาตรฐานสากล เช่น IELTS, TOEFL, และ TOEIC มาใช้เป็นแนวทางในการประเมิน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำผลการสอบไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อหรือการทำงานในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ รวมทั้งงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง สามารถใช้ผลการศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพิ่มเติม โดยลดความซ้ำซ้อนในเนื้อหาและเพิ่มการบูรณาการกับวิชาอื่น เพื่อยกระดับการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน CEFR ระดับ B1 พร้อมทั้งกำหนดนโยบายพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษในโครงการห้องเรียนพิเศษ และกำหนดมาตรฐานการประเมินที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

1.2 ครูผู้สอน สามารถนำผลการศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติม ไปเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เช่น การทำงานกลุ่มและการแสดงบทบาทสมมติ รวมถึงการประเมินผลที่เน้นทักษะการสื่อสารจริง

1.3 หน่วยงานต้นสังกัดอาจจัดให้มีการส่งเสริมการใช้มาตรฐานสากลในการวัดและประเมินผล มีนโยบายสนับสนุนให้โรงเรียนใช้มาตรฐานสากล เช่น TOEFL หรือ IELTS ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้แก่นักเรียนมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองที่ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาผลกระทบของการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมที่หลากหลายต่อทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ศึกษาเชิงลึกเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรแบบเดิมกับหลักสูตรที่เน้นความหลากหลาย

2.2 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนและครูต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและครูสอน

2.3 พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่มและส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเท่าเทียม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา เรืองอำพัน. (2563). *หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีการตั้งเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างสมาธิของนักเรียนประถมศึกษา*. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- จรัญญา พงษ์สุทธิรักษ์. (2552). *สภาพและปัญหาการจัดการการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี*. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).
- ชาติชาย ม่วงปทุม. (2557). *การพัฒนาหลักสูตร*. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ฐิติพงศ์ เกตุอมร. (2561). การใช้กรอบอ้างอิงสมรรถนะด้านภาษาแห่งสหภาพยุโรปในระบบการศึกษาไทย. *Hatyai Academic Journal*, 16(1), 77-88.
- อามร บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ธีรชัย เนตรนอมศักดิ์, ลัดดา ศิลาน้อย, อังคณา ตุงคะสมิต, สิทธิพล อาจอินทร์ และ ศิริพงษ์ เพี้ยศิริ. (2561). การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาผลการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตชายแดนไทย ลาว กัมพูชา ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(2), 395-413.
- พัชรภรณ์ ดวงชื่น. (2564). การบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารศิลปการจัดการ*, 5(1), 118-133.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2563). *การแก้ไขหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program/Mini English Program)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *รายงานการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0*. กรุงเทพฯ: ทริปเฟล็ด กรุ๊ป.
- Cambridge ESOL. (2011). *Using the CEFR: Principles of Good Practice*. University of Cambridge. Retrieved 2 June 2024. from <https://www.cambridgeenglish.org/Images/126011-using-cefr-principles-of-good-practice.pdf>.
- Cochran, W. G. (1977). *Sampling Techniques*. John Wiley & Sons.
- Council of Europe. (2020). *Common European Framework of Reference for Languages : Learning, Teaching, Assessment – Companion Volume*. Strasbourg: Council of Europe Publishing.
- McTighe, J., & Wiggins, G. (2005). *Understanding by Design*. Virginia: Supervision and Curriculum Development (ASCD).
- Mejang, A., & Suksawas, W. (2023). Guidelines for Developing Provision of Additional English Courses: A Case Study of Schools under the Secondary Educational Service Area Office, Nonthaburi. *Journal of Education and Learning*, 12(2), 156-169.
- Montalto, S. A., Walter, L., Theodorou, M., & Chrysanthou, K. (2016). *The CLIL Guidebook*. Retrieved 2 June 2024. from <https://www.languages.dk/archive/clil4u/book/CLILBookEn.pdf>.

- Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2018). *Curriculum: Foundations, Principles, and Issues*. London: Pearson Education Limited.
- Pratt, D. (1980). *Curriculum, Design, and Development*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Sinlapachai, R., Surasin, J., & Augkanurakbun, R. (2016). The use of online standardized tests as indicators of English proficiency according to the common European Framework of Reference (CEFR) at the English program of Chonkanyanukoon School, Chon Buri, Thailand. *HRD Journal*, 7(1), 63-72.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: theory and practice*. New York: Harcourt.
- Zais, R. S. (1976). *Curriculum: principles and foundations*. New York: Crowell.